

شہید ورور

نیمگری ژوند

لنگوال: عبید اللہ . بلالی
۱۴۰۲ / ۱ / ۵

Obaidullahjalalzai1@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله تعالیٰ دمسلمانانو سره په قرآن مجید کې څلور وعدې کړي دي!

① ﴿فَاذْكُرُونِي أَنْذُرَكُمْ﴾ (سورة البقرة: 153 آیات)
تاسې ما یاد کړئ، زه به تاسې یاد کړم.

② ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ (سورة ابراهيم 7 آیات)
که تاسې شکر وباسئ نو نعمتونه به درته زیات کړم

③ ﴿أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ (سورة مؤمن 60 آیات)
مانه و غواړئ زه به ستاسې دعاوې قبولې کړم.

④ ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ (سورة انفال 23 آیات)
او الله پاک دوی ته په داسې حال کې عذاب ورکونکی نه دي چې
دوی بښنه غواړي.

د گناهونو د بښنې لپاره درود شریف

(اللهم صل على سيدنا محمد وعلى اله وسلم).

ډالۍ

شہید ډاکټر عبدالله جلالزی چې يو اسلام پال او علم دوست شخص و. او وطن پال او د خپلي ژبي خدمت کوونکی انسان و. د پښتو ډير ارمانونه يي گورت ته يوړل ډالۍ کوم، روح يي بناد او په گور يي نور باران.

عبيدالله جلالزی

د عنوانونو فهرست

- 4..... لومړۍ برخه
5..... دويمه برخه
13..... دريمه برخه

لومړی برخه

لنډ ژوند لیک

ډاکټر عبدالله جلالزی په کال ۱۳۸۲ د غبرگولی په میاشت کې د غزني ولایت د واغظ ولسوالۍ د رعناخیلو په خړې کلی کې دنیا ته راغلی دی. عبدالله چې څه وخت یې لومړنۍ زده کړې په پکتیکا ولایت کې او څه یې په خپله منطقه کې کړي وي او له دوولسم څخه فارغ او د غزني ولایت په عمر انستیتوت کې د نرسنگ له فعالو او تکړه محصلنو څخه و. چې په راروانو څو اوونیو کې یې فراغت هم کیده. او له نرسنگ څخه فارغ کیده. چې مخکې له فراغت څخه مو عبدالله جان ته کوزده هم کړې وه. کوزده مو په هرات ولایت کې ور ته کړې وه. ډاکټر عبدالله هرات ته تللی و. ویل یې چې هراته به د خسر کور ته هم لاړ شم او عزت الله ورور به هم را سره راولم. عزت الله له ایران څخه کور ته راتلل خو غرت الله مخکې له عبدالله کور ته ورسیده او وروسته بیا عبدالله هم کور ته راغی. له دریو ورځو وروسته په کال ۱۴۰۲ د وری په ۲۵ نیټه د شنبه په ورځ د غرمی په ۱۲:۲۵ په لاندې پېښه کې شهید شو.

انا لله و انا اليه راجعون

دویمه برخه

شپه وه خوب نه را تلو.

د سهار خوا ته مې سترگي پټې شوې وې خوب مې لیده:

د خولې له غاښونه څخه مې يو کلک غاښ څوک را مات کړي درز شو
له خوبه را وپاڅيدم گورم هيڅ هم نشته او روغ يم.

سهار مې خوب مې مور ته هم ووايو.

مور مې ويل:

زويه ښه خوب دی نه ده ليدلی کومه بده پيښه ونه شې خدای دی
رحم وکړی.

خوب مې د تليفون په "تعبير خوب" برنامه کې هم ولټول خو معنا يې
دا وه:

په خپلو خپلوانو کې به کوم څوک له لاسه ورکړې يا به د کومې ناروغې
له کبله او يا د کومې پيښې له کبله او بله يې دا وه چې څوک به ظلم در
سره وکړی. باور مې نه پری وکړ.

تليفون مې په جيب کې واچول او د سهار چای مو وڅښل وروسته مې
تليفون کې څه متن لوست چې عبدالله را ته وويل:

نن عبیده ښوونځي ته مه ځه مور به واغظ ته لار شو هلته مو کار ده
او ته به عبد الرحمن ته ورشي د پاسپورت رياست ته نور کار هغه خپله
کوی.

ما وويل

سمه ده.

عبداللہ غوڻبتل پاسپورت د بورسونو له پار جوړ کړي.

او له ایرانه چا واتسپ کې د ده اسناد او پاسپورت غوښتلي ول.

د ډاکتر عبداللہ بنوونکی عجازالحق عبداللہ د ایران یو پوهنتون ته معرفي کړی و خو پاسپورت یې خوښتل.

ساعت ته می وکتل پاو باندی اته بجې وې.

عبداللہ ته زنگ راغي:

ویل یې څوک نن درغي ستاسو ځمکه گوری که یې خوبه شوه نو اخلی یې.

ما وویل ډاکتره څوک و.

عبداللہ وویل

د رهنماوال و نن ځمکې ته څوک راخي.

عبیده ته لار شه درس ته ما ته هم نن څوک راخي که یې ځمکه خوبه شوه نو بیا به دلته څه نږدې ښار ته نوره واخلو.

ما وویل

نه زه نن ستړی یم. نن می درس ته زړه نه ځی.

خو عبداللہ بیا وویل

ته نن درس ته لار شه سبا به ته هم له مور سره نو واغظ ته لار شي څه سات به دی هم تیر شی. خپل درس ته ټینگ شه.

ما هم ومنله څه می ونه ویل او بنوونځې ته روان شوم.

سخت باد او دوری وی.

په لاره می ځنډ وشو په پاو باندی نه بجې ښوونځي ته ورسدم په دروازه کې یو تن انطباض ولاړو. خو ښوونځي ته یې دننه کیدو اجازه راکړه.

زه هم زړه نا زړه وم، ځان می بی ځانه و.

په ساده اصطلاح مې پر ټولگې ته دننه شوم د شنبه ورځ وه نه پوهیدم چې څه کیري او ولی دارنگه یم خو وروسته پوه شوم.

په دي چې په ما ولی داسی کیفیت ده. او زما ده خوب ریښتیني معنا څه ده.

دوهم ساعت په خلاصیدو، د ریاضی ښوونکي د احصایه درس ورکاوه پنځه دقیقې نه وی تیرې خوب ځنگولم.

د ښوونکي غږ شو ویل یې

ولټیه تخته پاکه کا همدا اوس راغلی بیا خوب درځي ده شپې دي څه کول.

هیڅ می هم نه وویل له میز می سر جگ کړ لارم تخته می پاکه کړه. په میز می کیناستم خو په درس نه پوهیدم.

ښوونکي وویل پوه شوی.

خو ځواب یې تر لاسه نکړ. بیا یې وویل تا ته ویايم.

ما وویل

بښنه غواړم استاد محترم صنف کې نه وم.

ښونکی وويل

ته به هم د وطن راتلونکی جوړ کړي.

ټولگيوالو ټولو وخنډل بس چوپ ناست وم.

اجازه می واخسته له صنف څخه د باندی وم.

انظباط راغی ويل يې ټولگي ته لار شه.

ټولگي ته راغلم دريم ساعت و. د فزيک ښوونکی په چوکي ناست و يوه تن په تخته د موجودو تداخل او انکسار تشریح کاوه.

زه په څوکي کيناستم. ساعت ختم شو ښوونکی لار سر می په ميز کيښود گيچ ناست وم تفريح شوه. ویده شوی وم. وروسته بيا ښوونکی راغلی و. خوزه بيا هماغسی ویده وم. د ټولگي په اخيري چوکي کې يوه ملگری می له خوبه راوپاخولم.

ويل يې ښوونکی صنف کې ده ته ویده يې ملگری می احمد نوميری.

د فراغت وخت مو نږدي دي ښونکی ويل تاسو بايد شپارس قطعې چسپي عکسونه، د الکترونيکي تذکره او کاغذې تذکره دوه دوه کاپياني راوري چي په نتايجو کې مو په کار دي. ښار کې می هم کار و. نو ښار ته لارم او عزت ورور چې نوی له ايرانه راغلی و.

زنگ می ورته ووايه.

عزت جانه ښار ته راشه پته می ورکړه.

عزت ويل چې سمه ده درځم.

عزت ته می نوې جامې کولې او عکاسي کې می هم کار و.

زه د کلبهار عکاسي ته لارم د فراغت لپاره می عکسونه چاپ ته ورکړل.

عزت هم سمه پته نه وه اخستي ملامت هم نه و ایران کې یې ډیر وخت وتلی و ښار څه نا څه بل ښکاریدو.

عزت می د کلبهار عکاسي ته راوست عکسونه هم پرنټ شوي وه.

عزت ته می وویل عبد الله ته د ځمکې اخستونکي راغلل.

ویل یې هو همدا لیر مخکې راغلل په پاو باندې دوولس بجې ډوډی یې ونه خوړه او لار.

ما وویل سمه ده.

عبدالله ته می زنگ وکړ.

ټلیفون له لیر مدار څخه وروسته چا ځواب ورکړ.

ومی ویل ډاکتره ښه یې صحت لري.

ویل یې ډاکتر مو زخمی دی د غزني ولایت ملکي شفاخانې ته راشه زخمی ده.

ما ویل ولی زخمی شو څه خبره ده.

خو ویل یې نه پوهیږم زر راشي.

ټلیفون یې هم کټ کړ له عکاسي په منډه زه او عزت دواړه را ووتلو موټر کې کیناستو لارو تر یوه ځایه د موټرونو سخت شلوغ و.

له موټره پیاډه شوم په منډه منډه، بیره لارم ملکی شفاخانې ته هلته می
ده عبدالله شمارې ته زنگ ووايه و می ویل چیرته یی زه د شفاخانې
مخته یم.

یو طالب راغی د عبد الله تلفون یی په لاس کې و. ویل یی دلته ده.
زخمی ده.

په منډه د شفاخانې سالون ته لارم کورم هلته ډله ډله طالبان دي د
طالبانو یو مشر راغی ویل یی یو چا ویشتلی ده ویشتونکی بندی ده.
ما وویل ولی یی ویشتلی هغه ویل له چیک پوینت څخه تیر شوی دی
ما وویل طالب ده.
ویل یی نه طالب نه ده.

ما وویل ښانو ټوپک خو طالبان لری او چک پوینت هم طالبان داروي.
مقابل لوری ویل هو طالب ده خو بندي ده.

ما هم له ځان سره ویل بس زخمی ده الله به یی جوړ کړی.

د خبرو په جریان کې دوه ډاکترانو عبدالله په سپینه قلعي کې په اوږده
کت باندی پروت د شهیدانو خونی ته یووړ.
زه شکی شوم خو پوه نه شوم.

زه ورغلم د معلوماتو شعبه ته گورم څوک معلومات نه راکوي نو لارم
د عملیاتو خونی چا نه پرینودم هغه می پورواړه او دننه شوم گورمه
هیڅوک نشته ډاکتران هم ناست و. ورغلم پوښتنه می وکړه.

دوه ډاکټران په چوکېو ناستول چې ويل يې هغه شهيد شوي و مخکې له
دی چې دلته يې راوړی.

د شهيدانو خونی ته لار شه!

د سر رگونه مي د پيپ په ډول شخ شول او ولويدم له ځمکې را جگ
شوم په لويديو لويديو بيا روان شوم رنگ می بدل او بی حرکتته شوم.

دوه اوڼی می د سر رگونه پرسيدلی بشکاريدل او سخت درد به يې هم
کول. خو درد می چا ته نه ويل ځکه مور او پلار باندی ويريديم، بس نو
زيات ځانونه يې خوړل او هر وخت به يې ژړل ژوند سخت ده خو په
دوی بيا هيڅ خوشحالی هم نه ده ليدلې.

د شهيدانو خونی ته لارم ټول د لنگوتو وال او ده سنيوال هلته ول.

زموږ يو همسايه ډاکټر هم هلته گرځيده.

ومی ويل ختم مو کړ الله مو په ختم کړه.

زما دی ډاکټر ارمانونه مو ختم کړل.

خو يخچالونه ايښودل شوي وه. اول يخچال می خلاص کړ څوک نه
و. خو دوهم کې بيا عبدالله جان په نری ورانه ځوانې سره په وينو کې
پروت وينم. او سپين مخ څخه يې رنگ الوتی ده.

او په غبر می هم نه راپاڅيده چيني می وکړی. ځواب يې نه راکاوه.

او وروسته خلک راټول شول او د شفاخانې يوه خونې ته يې بوتلم.
هلته څه موده وم. نه پوهيدم څه وکړم او څوک را وغواړم چې دلته
راشي.

څه وخت وروسته طالب راغي ويل يې دا دی څه ده.

ومی ویل ورور می مشر ورور می ده.

ویل پی څه دنده پی لرله.

ما وویل محصل و. د عمر په روغتیایي علومو انستیتوت کې خو
نظارت پی اخستل.

لږ وروسته بل راغی ده هم نظارت کول. وومی وویل څو واره پی لیکې لار
شه یو بل هم وولی بیا به ته ده هغو څخه نظارت وکړی.

سړی سترگي رډی کړی او لار.

لږ وروسته بل راغی قلم او کاغذ پی په لاس کې وه.

ویل پی دا شهید دی څه ده.

ومی ویل زه پی ورور یم.

حل نامعلوم ده په طالبانو کې هم نه پوهیږم څو گونده دی.

زه الله ته دعا کوم چې نور دي افغانستان کې د امان تېغر خپور شی او د
عدل تېغر خپور شی.

دریمه برخه

ډاکتر عبدالله چې یو بې گناه ځوان و. چې د یو ظالم امارتی طالب له خو په داسی حال کې شهید شو.

چې دي په موټر سیکل په لار روان و. په چیک پوینت کې نه درول کیري. خو د چیک پوینت له ساحه څخه له تیریدو وروسته ده دو یا دو نیموسو مترو په تیریده له شا څخه د غیر کولو او دی نه اوریدلو پې وروسته کوم هوای دز نه ده کړي او له شا څخه په مستقیم داز ویشتی. ډاکتر عبدالله ځای په ځای شهید کیري. او وروسته بیا د شهید جسد شفاخانې ته انتقالوی.

انا لله و انا اليه راجعون.

چې نه پي کومې هواې دزې کړې تر څو دی ودیري او نه پي کوم دز په موټر سیکل باندی کړی بلکه مستقیم پي ویشتی ده. روح پي بناد او ارمانونه پي تل پاتي!

دا پورته ذکر شوي خبري ده عيني شاهيدانو دی چې هلته اوسیري. او یاده صحنه پي په خپله لیدلي او خپله طالبانو ته پي هم دا صحنه بیان کړي. نوزه هم دا ستر ظلم چې له مور سره شوی ده غواړم ورسوم تر څو نور داسی ظلم تکرار نه شي او د خلکو اولادونه د دوی د ظلم ښکار نه شي.

ستاسو د دعاوو محتاج!

پای! مننه له لوستلو مو ستاسو د ښه ژوند په هیله!

د شهيد استاد ډاکتر عبدالله جلالزي د ځواني څو عکسونه!

پای! مننه له لوستلو مو ستاسو د بڼه ژوند په هیله!

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**